

Ansøgning om international beskyttelse fra tredjelandstatsborgere eller statsløse (omarbejdning) *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) (KOM(2008)0820 - C6-0474/2008 - 2008/0243(COD))

(Fælles beslutningsprocedure – omarbejdning)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0820),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 63, stk. 1, litra a, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0474/2008),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter¹,
 - der henviser til skrivelse af 3. april 2009 fra Retsudvalget til Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, jf. forretningsordenens artikel 80a, stk. 3,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 80a og 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0284/2009),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer,
1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, og som ændret i det nedenstående;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

¹ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (*omarbejdning*)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, stk. 1, nr. 1), litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter proceduren i traktatens artikel 251³, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C ||
² EUT C ||

³ *Europa-Parlamentets holdning af 7.5.2009.*

- (1) Der skal foretages en række substansændringer i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne¹. Forordningen bør af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) En fælles politik på asylområdet, herunder et fælles europæisk asylsystem, er en grundlæggende del af Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for alle, der på grund af omstændighederne legitimt søger beskyttelse i Fællesskabet.
- (3) Det Europæiske Råd nåede på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 til enighed om at arbejde i retning af at oprette et fælles europæisk asylsystem, som bygger på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genèvekonventionen om flygtnings retsstilling af 28. juli 1951, suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, hvorved det garanteres, at ingen sendes tilbage til forfølgelse, dvs. at "non-refoulement"-princippet overholdes. I denne henseende, og uden at dette berører ansvarlighedskriterierne i denne forordning, betragtes medlemsstaterne, der alle overholder "non-refoulement"-princippet, som sikre lande for tredjelandstatsborgere.
- (4) I konklusionerne fra Tammerfors præciseres det også, at et sådant system på kort sigt bør indebære en klar og brugbar metode til fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning.

¹ EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1.

- (5) En sådan metode bør baseres på kriterier, der er objektive og retfærdige for både medlemsstaterne og de pågældende personer. Den bør specielt gøre det muligt hurtigt at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, for at sikre en effektiv adgang til procedurerne til fastsættelse af international beskyttelsesstatus og for ikke at bringe målet om en hurtig behandling af ansøgninger om international beskyttelse i fare.
- (6) *I forbindelse med den gradvise indførelse af et fælles europæisk asylsystem, der på længere sigt skal føre til en fælles asylprocedure og en ensartet status, som gælder i hele EU, for personer, der gives asyl, er det på dette trin hensigtsmæssigt, at man, samtidig med gennemførelsen af de nødvendige forbedringer, som de indhøstede erfaringer tilsiger, bekræfter de principper, som ligger til grund for den konvention om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, der blev undertegnet i Dublin den 15. juni 1990 (Dublinkonventionen), hvis gennemførelse har fremmet harmoniseringen af asylpolitikkerne.*
- (7) Den første fase af oprettelsen af et fælles europæisk asylsystem || er nu blevet gennemført. Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 4. november 2004 Haagprogrammet, som fastsætter de mål, der skal realiseres på området frihed, sikkerhed og retfærdighed i perioden 2005-2010. I den forbindelse opfordrede Haagprogrammet *Kommissionen* til at afslutte evalueringen af retsinstrumenterne fra første fase og forelægge Rådet og Europa-Parlamentet anden fases instrumenter og foranstaltninger med henblik på vedtagelse inden 2010.

- (8) *Medlemsstaternes tjenester med ansvar for asylområdet bør modtage praktisk støtte til dækning af deres daglige driftsmæssige behov. Det fremtidige asylstøttekontor, nedsat ved forordning (EF) nr. .../... af ...¹, vil spille en afgørende rolle i denne henseende.*
- (9) I lyset af resultaterne af de evalueringer, der er foretaget, er det hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at bekræfte de principper, som ligger til grund for forordning (EF) nr.343/2003, samtidig med at der i lyset af erfaringerne foretages de nødvendige ændringer for at gøre systemet mere effektivt og forbedre beskyttelsen af ansøgere om international beskyttelse inden for rammerne af denne procedure.
- (10) *Med henblik på at sikre, at alle, der ansøger om eller nyder international beskyttelse, behandles lige, samt sikre overensstemmelse med den gældende EU-ret på asylområdet, navnlig Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse², bør denne forordnings anvendelsesområde udvides, så det kommer til at omfatte ansøgere om subsidær beskyttelse og personer, der har fået tildelt subsidær beskyttelse.*
- (11) For at sikre en ensartet behandling af alle asylansøgere bør *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv .../.../EF af ... [om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne]³ finde anvendelse på proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, der er fastlagt i denne forordning.*

¹ *EUT L*

² EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

³ EUT L ||

- (12) I overensstemmelse med FN's konvention om barnets rettigheder fra 1989 og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør medlemsstaterne først og fremmest tage hensyn til barnets tarv ved anvendelsen af denne forordning. Der bør endvidere fastsættes specifikke proceduregarantier for uledsagede mindreårige på grund af deres særlige sårbarhed.
- (13) I overensstemmelse med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør medlemsstaterne først og fremmest tage hensyn til familiens enhed ved anvendelsen af denne forordning.
- (14) En medlemsstats samlede behandling af ansøgningerne om international beskyttelse fra medlemmerne af en familie gør det muligt at sikre, at ansøgningerne behandles grundigt, og at de afgørelser, der træffes om dem, stemmer overens, og at medlemmerne af en familie ikke adskilles.
- (15) For at sikre fuld overholdelse af princippet om familiens enhed og barnets tarv bør eksistensen af et afhængighedsforhold mellem en ansøger og vedkommendes udvidede familie på grund af graviditet eller fødsel eller på grund af deres sundhedstilstand eller høje alder blive et bindende ansvarskriterium. Når ansøgeren er en uledsaget mindreårig, bør tilstedeværelsen af en slægtning på en anden medlemsstats område, som kan tage sig af vedkommende, også blive et bindende ansvarskriterium.

- (16) Enhver medlemsstat bør dog kunne fravige ansvarskriterierne, navnlig af humanitære og medlidenhedsmæssige årsager, og behandle en ansøgning om international beskyttelse, som er indgivet til den eller til en anden medlemsstat, selv om denne behandling ikke er dens ansvar i henhold til de bindende kriterier, som er fastsat i *denne forordning*, forudsat at den pågældende medlemsstat og ansøgeren giver deres samtykke.
- (17) Der bør afholdes en personlig samtale for at lette afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse og ■ for mundtligt at informere ansøgerne om anvendelsen af denne forordning.
- (18) I overensstemmelse med navnlig artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør der fastlægges retsgarantier og en ret til adgang til effektive retsmidler i forbindelse med afgørelser vedrørende overførsler til den ansvarlige medlemsstat for at sikre en effektiv beskyttelse af de pågældende personers rettigheder.
- (19) I overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis bør *en adgang* til effektive retsmidler omfatte både undersøgelsen af anvendelsen af denne forordning og af den retlige og faktiske situation i den medlemsstat, som ansøgeren overføres til, for at sikre, at folkeretten overholdes.
- (20) ***I denne forordning bør begrebet "frihedsberøvelse" ikke have strafferetlige eller sanktionsmæssige konnotationer, men alene forstås som en administrativ og midlertidig tilbageholdelse.***

- (21) Frihedsberøvelse af asylansøgere bør ske i overensstemmelse med det grundlæggende princip, at en person ikke bør frihedsberøves, alene fordi vedkommende ansøger om international beskyttelse. Specielt skal frihedsberøvelse af asylansøgere anvendes i overensstemmelse med Genèvekonventionens artikel 31 og ***finde sted på centre for administrativ frihedsberøvelse, der skal være forskellige fra egentlige fængsler, samt*** under de klart definerede særlige omstændigheder og garantier, som er beskrevet i direktiv .../.../EF [om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne]. Desuden bør anvendelsen af frihedsberøvelse med henblik på overførsel til den ansvarlige medlemsstat begrænses og underlægges proportionalitetsprincippet med hensyn til de anvendte midler og det forfulgte mål.
- (22) I overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2. september 2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003¹ kan overførsler til den ansvarlige medlemsstat foretages på frivilligt grundlag, i form af en kontrolleret afrejse eller under ledsagelse. Medlemsstaterne bør fremme frivillige overførsler og bør sikre, at kontrollerede overførsler og overførsler under ledsagelse foretages på en human måde under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder og den menneskelige værdighed.
- (23) Den gradvise indførelse af et område uden indre grænser, hvor den frie bevægelighed for personer er sikret i overensstemmelse med traktaten ||, og *fastlæggelsen af fællesskaberpolitikker* med hensyn til betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold, herunder fælles bestræbelser for forvaltning af de ydre grænser, gør det nødvendigt at finde en ligevægt mellem ansvarlighedskriterierne i en ånd af solidaritet.

¹ EUT L 222 af 5.9.2003, s. 3.

- (24) Anvendelsen af denne forordning kan under visse omstændigheder medføre yderligere byrder for medlemsstater, der står i en særligt akut situation, som påfører deres modtagelseskapacitet, asylsystem eller infrastruktur et ekstraordinært stort pres. Under sådanne omstændigheder er det nødvendigt at fastlægge en effektiv procedure, der muliggør midlertidig suspension af overførslerne til den pågældende medlemsstat og gør det muligt at yde økonomisk bistand i overensstemmelse med EU's eksisterende finansielle instrumenter. En midlertidig suspension af Dublinoverførslerne kan dermed medvirke til, at der skabes større solidaritet med de medlemsstater, hvis asylsystemer er under særligt pres, navnlig på grund af deres geografiske eller demografiske situation.
- (25) Denne *procedure* for suspension af overførslerne bør også anvendes, når Kommissionen mener, at beskyttelsesniveauet for ansøgere om international beskyttelse i en given medlemsstat ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen om asyl, navnlig med hensyn til modtagelsesforhold, ***mulighederne for at opnå international beskyttelse*** og adgang til asylproceduren, med henblik på at sikre, at alle ansøgere om international beskyttelse nyder godt af et passende beskyttelsesniveau i alle medlemsstaterne.
- (26) ***Denne procedure for suspension af overførslerne er en undtagelsesforanstaltning, der bør anvendes i forbindelse med særligt presserende spørgsmål eller vedvarende bekymringer med hensyn til beskyttelse.***

- (27) *Kommissionen bør med jævne mellemrum undersøge, hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til at forbedre den langsigtede udvikling og harmonisering af det fælles europæiske asylsystem, og i hvor stort omfang solidaritetsforanstaltninger og tilgængeligheden af en suspensionsprocedure bidrager til disse fremskridt, samt aflægge rapport herom.*

I betragtning af, at Dublinsystemet ikke er indrettet til at fungere som en mekanisme til ligelig fordeling af ansvaret i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse, og at en række medlemsstater særligt udsat for migrantstrømme især på grund af deres geografiske beliggenhed, er det vigtigt, at der gøres overvejelser om og foreslås retligt bindende instrumenter, der kan sikre en større solidaritet mellem medlemsstaterne og højere beskyttelsesstandarder. Sådanne instrumenter bør især lette udstationeringen af embedsmænd fra andre medlemsstater i medlemsstater, som oplever et særligt pres og ikke kan sikre ansøgerne en tilstrækkelig høj beskyttelsesstandard, samt, i de tilfælde hvor en medlemsstat ikke har tilstrækkelig modtagelseskapacitet, lette genbosætningen af modtagere af international beskyttelse i andre medlemsstater, forudsat at de pågældende giver deres samtykke hertil, og at deres grundlæggende rettigheder overholdes.

- (28) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹ finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af denne forordning.

¹ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- (29) Udvekslingen af personoplysninger om ansøgeren, herunder følsomme oplysninger om helbredsmæssige forhold, som skal overføres, inden en overførsel gennemføres, vil sikre, at de kompetente asylmyndigheder er i stand til at yde ansøgerne passende bistand og til at sikre kontinuitet i den beskyttelse og de rettigheder, de tildeles. Der bør fastsættes særlige bestemmelser for at sikre beskyttelsen af oplysninger om ansøgere, som befinder sig i denne situation, i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF.
- (30) Gennemførelsen af denne forordning kan lettes og gøres mere effektiv gennem bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne med henblik på at forbedre kommunikationen mellem de kompetente tjenester, reducere procedurefristerne, forenkle behandlingen af anmodninger om overtagelse eller tilbagetagelse eller fastlægge bestemmelser om gennemførelsen af overførslerne.
- (31) Der bør sikres kontinuitet mellem bestemmelserne i forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig, og bestemmelserne i denne forordning. Tilsvarende bør der sikres sammenhæng mellem denne forordning og *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../... af ... [om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EF) nr. .../... af ... om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne]*¹.

¹ EUT L ...

- (32) Eurodac-systemets virkemåde, som fastsat ved forordning (EF) nr. .../... [om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EF) nr. .../... af ... om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne], og især gennemførelsen af artikel 6 og 10 heri, vil kunne lette anvendelsen af nærværende forordning.
- (33) Visuminformationssystemets virkemåde, som fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold¹, og især gennemførelsen af artikel 21 og 22 heri, vil kunne lette anvendelsen af denne forordning.
- (34) Hvad angår behandlingen af personer, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, er medlemsstaterne bundet af forpligtelserne i henhold til folkeretlige instrumenter, som de er parter i.
- (35) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen².

¹ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60.

² EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (36) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at vedtage betingelserne og procedurerne for iværksættelse af bestemmelserne om uledsagede mindreårige og familiesammenføring af afhængige slægtninge og at vedtage de nødvendige kriterier for gennemførelse af overførsler. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (37) De foranstaltninger, som er nødvendige for gennemførelsen af forordning (EF) nr. 343/2003, er blevet vedtaget med forordning (EF) nr. 1560/2003. Visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 1560/2003 bør indarbejdes i denne forordning af klarhedshensyn, eller fordi de kan tjene et generelt formål. Det er navnlig vigtigt for både medlemsstaterne og de pågældende asylansøgere, at der er en generel ordning, som gør det muligt at nå frem til en løsning i tilfælde, hvor medlemsstaterne er uenige om anvendelsen af en bestemmelse i denne forordning. Det er derfor rimeligt at indarbejde den ordning for bilæggelse af uoverensstemmelser om den humanitære klausul, som er fastlagt i forordning (EF) nr. 1560/2003, i denne forordning, og at udvide dens anvendelsesområde til hele denne forordning.
- (38) En effektiv overvågning af gennemførelsen af denne forordning kræver, at den evalueres med jævne mellemrum.
- (39) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender¹¹. Denne forordning tilsigter især, at den asylret, der er sikret af chartrets artikel 18, respekteres fuldt ud, og at anvendelsen af chartrets artikel 1, 4, 7, 24 og 47 fremmes, og *bør* anvendes i overensstemmelse hermed.

(40) || Målet for *denne forordning*, nemlig fastsættelsen af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, *kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes* af medlemsstaterne og kan derfor på grund af *forordningens* omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; *Fællesskabet kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5*. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, *jf. nævnte artikel* går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål

I denne forordning fastsættes kriterierne og procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der indgives af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "tredjelandstatsborger": enhver person, der ikke er unionsborger, jf. artikel 17, stk. 1, i traktaten \parallel , og som ikke er en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten, som defineret i artikel 25, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006¹
- b) "ansøgning om international beskyttelse": en ansøgning om international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra g), i direktiv 2004/83/EF
- c) "ansøger" eller "asylansøger": en tredjelandstatsborger eller statsløs, der har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, med hensyn til hvilken der endnu ikke er truffet endelig afgørelse

¹ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

- d) "behandling af en ansøgning om international beskyttelse": samtlige behandlingsforanstaltninger samt alle afgørelser eller domme, der er truffet/afsagt af de kompetente myndigheder vedrørende en ansøgning om international beskyttelse i overensstemmelse med Rådets direktiv 2005/85/EF¹, bortset fra procedurerne til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig i henhold til bestemmelserne i denne forordning og direktiv 2004/83/EF
- e) "tilbagetrækning af en ansøgning om international beskyttelse": det skridt, hvorved ansøgeren afbryder de procedurer, som indgivelsen af vedkommendes ansøgning om international beskyttelse har sat i gang, i overensstemmelse med direktiv 2005/85/EF, enten udtrykkeligt eller stiltiende
- f) "person, som har fået tildelt international beskyttelse": en tredjelandstatsborger eller statsløs, hvis behov for international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2004/83/EF er blevet anerkendt
- g) "mindreårig": en tredjelandstatsborger eller statsløs person under 18 år
- h) "uledsaget mindreårig": en mindreårig, som ankommer til medlemsstaternes område uden at være ledsaget af en myndig person, der er ansvarlig for *den pågældende* i henhold til loven eller ifølge sædvane, så længe *den pågældende* ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt; denne definition omfatter mindreårige, der efterlades alene efter at være rejst ind på medlemsstaternes område
- i) "familiemedlemmer": for så vidt familien allerede eksisterede i hjemlandet, følgende medlemmer af asylansøgerens familie, der befinder sig på medlemsstaternes område:
- asylansøgerens ægtefælle eller ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens udlændingelov

¹ EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13.

- mindreårige børn af par, som omhandlet i *første led*, eller af asylansøgeren, på betingelse af, at de er ugifte, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret, som defineret i national ret
 - gifte mindreårige børn af par, som omhandlet i *første led*, eller af asylansøgeren, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret, som fastsat i national ret, **og forudsat at de ikke er ledsaget af deres ægtefæller**, hvis deres tarv varetages bedst ved, at de bor sammen med ansøgeren
 - ansøgerens far, mor eller værge, hvis ansøgeren er mindreårig og ugift, eller hvis vedkommende er mindreårig og gift **og ikke ledsaget af sin ægtefælle**, men vedkommendes tarv varetages bedst ved, at **den pågældende** bor sammen med sin far, mor eller værge
 - mindreårige ugifte søskende til ansøgeren, hvis *ansøgeren* er mindreårig og ugift, eller hvis ansøgeren eller dennes søskende er mindreårige og gifte **og ikke ledsaget af deres ægtefæller**, men det for en eller flere af dem forholder sig således, at deres tarv varetages bedst ved, at de bor sammen
- j) "opholdstilladelse": enhver tilladelse, der er udstedt af myndighederne i en medlemsstat, og som giver tredjelandstatsborgeren eller den statsløse ret til at opholde sig på medlemsstatens område, herunder de dokumenter, som beviser, at den pågældende har tilladelse til at opholde sig på medlemsstatens område inden for rammerne af en ordning for midlertidig beskyttelse, eller indtil ophøret af omstændigheder, som stiller sig i vejen for gennemførelsen af en udsendelsesforanstaltning, bortset fra visa og tilladelser til at opholde sig i landet, som er udstedt i den periode, der er nødvendig for at fastslå, hvilken stat der er ansvarlig i henhold til denne forordning, eller under behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse eller en ansøgning om opholdstilladelse

- k) "visum": en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med transit eller indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat eller i flere medlemsstater. Visummets art vurderes ud fra følgende definitioner:
- i) "visum til længerevarende ophold": en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat i mere end tre måneder
 - ii) "visum til kortvarigt ophold": en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat på højst tre måneder
 - iii) "transitvisum": en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med indrejse med henblik på transit gennem denne medlemsstats eller flere medlemsstaters område bortset fra lufthavnstransit
 - iv) "lufthavnstransitvisum": en tilladelse eller en afgørelse, som giver den transitvisumpligtige tredjelandstatsborger ret til, under en mellemlanding eller en overførsel mellem to delstrækninger af en international flyvning, at opholde sig i en lufthavns transitområde, men som ikke giver ret til indrejse på den pågældende medlemsstats område
- l) "risiko for, at den pågældende forsvinder": tilstedeværelsen i den enkelte sag af grunde, baseret på objektive, lovfæstede kriterier, til at formode, at en ansøger eller en tredjelandstatsborger eller statsløs, der er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, vil forsvinde.

KAPITEL II

ALMINDELIGE PRINCIPPER OG GARANTIER

Artikel 3

Adgang til proceduren for behandling af en ansøgning om international beskyttelse

1. Medlemsstaterne behandler enhver ansøgning om international beskyttelse fra en tredjelandstatsborger eller statsløs, der indgiver en ansøgning på en af medlemsstaternes område, herunder ved grænsen eller i *et transitområde*. En asylansøgning behandles kun af den medlemsstat, som er ansvarlig efter kriterierne i kapitel III i denne forordning.
2. Kan det ikke på grundlag af kriterierne i denne forordning afgøres, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, er det den første medlemsstat, som ansøgningen om international beskyttelse indgives til, der er ansvarlig for behandlingen.
3. Enhver medlemsstat bevarer muligheden for at sende en asylansøger til et sikkert tredjeland under overholdelse af de regler og garantier, som er fastsat i direktiv 2005/85/EF.

Artikel 4

Retten til information

1. Så snart en ansøgning om international beskyttelse er indgivet, informerer de kompetente myndigheder i medlemsstaterne asylansøgeren om anvendelsen af denne forordning og navnlig om:
 - a) formålene med denne forordning og følgerne af at indgive en anden ansøgning i en anden medlemsstat

- b) kriterierne for fastlæggelse af ansvaret og deres rækkefølge
 - c) den generelle procedure og de frister, som medlemsstaterne skal overholde
 - d) de mulige resultater af proceduren og deres konsekvenser
 - e) muligheden for at påklage en afgørelse om overførsel
 - f) det forhold, at de kompetente myndigheder udelukkende kan udveksle oplysninger om vedkommende med henblik på gennemførelsen af de forpligtelser, som følger af denne forordning
 - g) **retten** til at få indsigt i oplysninger om vedkommende selv og til at kræve, at ukorrekte oplysninger om vedkommende rettes, og at ulovligt behandlede oplysninger om vedkommende slettes, **samt** om procedurerne for udøvelse af disse rettigheder, **herunder** kontaktoplysninger for **de i artikel 34 omtalte myndigheder og** de nationale databeskyttelsesmyndigheder, som skal behandle krav om beskyttelse af personoplysninger.
2. De oplysninger, som er omhandlet i stk. 1, skal gives skriftligt på et sprog, som ansøgeren **forstår eller** med rimelighed kan formodes at forstå. Medlemsstaterne skal til det formål benytte den fælles folder, som er udarbejdet i henhold til stk. 3.
- For at sikre, at ansøgeren virkelig forstår oplysningerne, skal de også gives mundtligt under den samtale, som afholdes i henhold til artikel 5.
- Medlemsstaterne skal give oplysningerne på en måde, som svarer til ansøgerens alder.
3. Der udarbejdes efter *forskriftsproceduren* i *artikel 41, stk. 2*, en fælles folder, som mindst indeholder de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 5

Personlig samtale

1. Den medlemsstat, som gennemfører proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i henhold til denne forordning, **indkalder** ansøgerne **til** en personlig samtale med en person, der i henhold til national ret er kvalificeret til at forestå en sådan samtale.
2. Formålet med den personlige samtale **skal være** at lette proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, navnlig med henblik på at give ansøgeren mulighed for at fremlægge *de* relevante oplysninger, som er nødvendige for en korrekt afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, **samt** at informere ansøgeren mundtligt om anvendelsen af denne forordning.
3. Den personlige samtale skal afholdes hurtigt efter indgivelsen af en ansøgning om international beskyttelse, og under alle omstændigheder inden der træffes afgørelse om at overføre ansøgeren til den ansvarlige medlemsstat i henhold til artikel 25, stk. 1.
4. Den personlige samtale skal afholdes på et sprog, som ansøgeren **forstår eller** med rimelighed kan formodes at forstå, og som *vedkommende* kan kommunikere på. Når det er nødvendigt, udvælger medlemsstaterne en tolk, der kan sikre en tilfredsstillende kommunikation mellem ansøgeren og den person, som afholder den personlige samtale.
5. Den personlige samtale skal finde sted under forhold, som sikrer en passende fortrolighed.

6. Den medlemsstat, som afholder den personlige samtale, skal udarbejde en kort skriftlig rapport, der indeholder de vigtigste oplysninger, som ansøgeren har givet under samtalen, og skal stille en kopi af rapporten til rådighed for ansøgeren. Rapporten skal vedlægges en eventuel afgørelse om overførsel i henhold til artikel 25, stk. 1.

Artikel 6

Garantier for mindreårige

1. Medlemsstaterne skal først og fremmest tage hensyn til barnets tarv i forbindelse med alle de procedurer, som er fastsat i denne forordning.
2. Medlemsstaterne sikrer, at en repræsentant **som defineret i artikel 2, litra i), i direktiv 2005/85/EF** repræsenterer og/eller bistår den uledsagede mindreårige i forbindelse med alle de procedurer, som er fastsat i denne forordning. Denne repræsentant kan også være den repræsentant, som er omhandlet i *artikel 24* i direktiv .../.../EF af ... [om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne].
3. Ved vurderingen af barnets tarv samarbejder medlemsstaterne tæt med hinanden og tager navnlig behørigt hensyn til følgende faktorer:
 - a) mulighederne for familiesammenføring
 - b) den mindreåriges trivsel og sociale udvikling under særlig hensyntagen til vedkommendes etniske, religiøse, kulturelle og sproglige baggrund
 - c) sikkerhedshensyn, navnlig hvis der er risiko for, at barnet er offer for menneskehandel
 - d) den mindreåriges egen mening under hensyntagen til vedkommendes alder og modenhed.

4. Medlemsstaterne fastsætter **■** procedurer for opsporing af de familiemedlemmer eller andre slægtninge til uledsagede mindreårige, som befinder sig i medlemsstaterne, **om nødvendigt med bistand fra internationale eller andre relevante organisationer**. De begynder at opspore medlemmerne af den uledsagede mindreåriges familie så hurtigt som muligt efter indgivelsen af ansøgningen om international beskyttelse, samtidig med at de varetager vedkommende tarv.
5. De kompetente myndigheder som omhandlet i *artikel 34*, der behandler ansøgninger vedrørende uledsagede mindreårige, skal modtage en passende udannelse vedrørende mindreåriges særlige behov.
6. ***Inden for denne forordnings anvendelsesområde og på de i artikel 17 i direktiv 2005/85/EF fastsatte betingelser kan medlemsstaterne foretage lægeundersøgelser til at fastslå alderen af uledsagede mindreårige.***

Foretages der lægeundersøgelser, sikrer medlemsstaterne, at de udføres på en rimelig og omhyggelig måde, der lever op til videnskabelige og etiske standarder.

KAPITEL III

Kriterier til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig

Artikel 7

Kriteriernes rækkefølge

1. Kriterierne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, finder anvendelse i den rækkefølge, der er fastsat i dette kapitel.
2. Afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig efter kriterierne i dette kapitel, sker på grundlag af situationen på det tidspunkt, hvor asylansøgeren for første gang indgav sin ansøgning om international beskyttelse til en medlemsstat.

Artikel 8

Uledsagede mindreårige

1. Er ansøgeren en uledsaget mindreårig, er det den medlemsstat, hvor et medlem af vedkommendes familie befinder sig lovligt, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, under forudsætning af, at dette tjener den mindreåriges tarv bedst.

2. Er ansøgeren **||** en uledsaget mindreårig, der **ikke har nogen familiemedlemmer som defineret i artikel 2, litra i), med lovligt ophold i en anden medlemsstat, men** har en **anden** slægtning med lovligt ophold i en anden medlemsstat, som kan tage sig af vedkommende, er den pågældende medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, forudsat at dette tjener den mindreåriges tarv bedst.
3. Når medlemmerne af ansøgerens familie eller dennes andre slægtninge har lovligt ophold i mere end én medlemsstat, afgøres det, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, på grundlag af, hvad der tjener den mindreåriges tarv bedst.
4. *Findes* der ikke **||** et familiemedlem eller en anden slægtning, er det den medlemsstat, hvor den mindreårige har indgivet sin **||** ansøgning om international beskyttelse, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, forudsat at dette tjener den mindreåriges tarv bedst.
5. Betingelserne og procedurerne for iværksættelse af stk. 2 og 3 vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i *artikel 41, stk. 3*.

Artikel 9

Familiemedlemmer, som er personer, der har fået tildelt international beskyttelse

Har asylansøgeren, uanset om familien i forvejen var stiftet i hjemlandet, **||** et familiemedlem, der har fået tilladelse til at opholde sig som en person, der har fået tildelt international beskyttelse, i en medlemsstat, er det denne medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, forudsat at de pågældende skriftligt har udtrykt ønske herom.

Artikel 10

Familiemedlemmer, som er ansøgere om international beskyttelse

Har asylansøgeren || et familiemedlem i en medlemsstat, om hvis ansøgning om international beskyttelse i den pågældende medlemsstat der endnu ikke er truffet en første afgørelse med hensyn til substans, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, forudsat at de pågældende skriftligt har udtrykt ønske herom.

Artikel 11

Afhængige slægtninge

1. Når asylansøgeren er afhængig af hjælp fra en slægtning på grund af graviditet, et nyfødt barn, alvorlig sygdom, et alvorligt handicap eller høj alder, eller når en slægtning er afhængig af hjælp fra asylansøgeren af de samme grunde, er den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, den medlemsstat, som anses for bedst egnet til at lade dem blive sammen eller sammenføre dem,, under forudsætning af, at der fandtes familiemæssige bånd i hjemlandet, og at de pågældende skriftligt har udtrykt ønske herom. Ved fastlæggelsen af, hvilken medlemsstat der er bedst egnet, tages der hensyn til, hvad der tjener de pågældendes tarv bedst, herunder om den afhængige person er i stand til at rejse.

2. Betingelserne og procedurerne for iværksættelse af stk. 1 vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i *artikel 41, stk. 3*.

Artikel 12

Procedure for familier

Indgiver flere medlemmer af en familie || en ansøgning om international beskyttelse i samme medlemsstat på samme tidspunkt eller på tidspunkter, der ligger tilstrækkelig tæt på hinanden til, at procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, kan gennemføres samlet, og hvis anvendelsen af kriterierne i denne forordning ville medføre, at de ville blive adskilt, baseres afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, på følgende bestemmelser:

- a) den medlemsstat, som efter kriterierne er ansvarlig for overtagelsen af det største antal familiemedlemmer, er ansvarlig for behandlingen af ansøgningerne om international beskyttelse fra alle familiemedlemmerne
- b) *kan* litra a) ikke || anvendes, er det den medlemsstat, som efter kriterierne er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen fra det ældste medlem af familien, der er ansvarlig.

Artikel 13

Udstedelse af opholdstilladelse eller visa

1. *Er asylansøgeren* i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse, er det den medlemsstat, der har udstedt denne, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.

2. Er *asylansøgeren* i besiddelse af et gyldigt visum, er det den medlemsstat, der har udstedt dette visum, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, medmindre det pågældende visum er udstedt af en anden medlemsstat, der repræsenterer førstnævnte, eller med skriftlig tilladelse fra denne. I så fald er det sidstnævnte medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse. Når en medlemsstat, navnlig af sikkerhedshensyn, forinden hører den centrale myndighed i en anden medlemsstat, udgør dennes svar på høringen ikke en skriftlig tilladelse i henhold til denne bestemmelse.
3. Er asylansøgeren er i besiddelse af flere gyldige opholdstilladelser eller visa, der er udstedt af forskellige medlemsstater, er det følgende medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse:
 - a) den medlemsstat, der har udstedt den opholdstilladelse, som giver ret til det længste ophold, eller hvis opholdstilladelserne giver ret til ophold af samme varighed, den medlemsstat, som har udstedt den opholdstilladelse, der udløber senest
 - b) den medlemsstat, som har udstedt det visum, der udløber senest, hvis de forskellige visa er af samme art
 - c) i tilfælde af visa af forskellig art, den medlemsstat, der har udstedt det visum, som har den længste gyldighedsperiode, eller, i tilfælde af samme gyldighedsperiode, den medlemsstat, som har udstedt det visum, der udløber senest.

4. *Er asylansøgeren kun || i besiddelse af en eller flere opholdstilladelser, der er udløbet for mindre end to år siden, eller et visum eller flere visa, der er udløbet for mindre end seks måneder siden, og som faktisk har gjort det muligt for vedkommende at rejse ind på en medlemsstats område, finder stk.1, 2 og 3 anvendelse, for så vidt ansøgeren ikke har forladt medlemsstaternes område.*

Er asylansøgeren || i besiddelse af en eller flere opholdstilladelser, der er udløbet for mere end to år siden, eller et visum eller flere visa, der er udløbet for mere end seks måneder siden, og som faktisk har gjort det muligt for vedkommende at rejse ind på en medlemsstats område, og vedkommende ikke har forladt medlemsstaternes område, er det den medlemsstat, hvor ansøgningen om international beskyttelse er indgivet, der er ansvarlig.

5. Det forhold, at opholdstilladelsen eller visummet er udstedt på grundlag af en fiktiv identitet eller misbrug af en anden persons identitet eller ved hjælp af forfalskede, falske eller ugyldige dokumenter, er ikke til hinder for, at ansvaret pålægges den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller visummet. Den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller visummet, er dog ikke ansvarlig, hvis den kan fastslå, at der er begået svig, efter at dokumentet er udstedt.

Artikel 14

Indrejse og/eller ophold

1. *Påvises det ¶ på grundlag af beviser eller indicier, der er beskrevet i de to lister, der er omtalt i artikel 22, stk. 3 i denne forordning, herunder de data, der er omhandlet i kapitel III i forordning (EF) nr. .../... [om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af ¶ forordning (EF) nr. .../... af ... om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne], at en asylansøger ulovligt har passeret grænsen til en medlemsstat ad land-, sø- eller luftvejen, og at den pågældende er indrejst fra et tredjeland, er den medlemsstat, hvori vedkommende er indrejst ulovligt, ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse. Dette ansvar ophører 12 måneder efter den dato, hvor grænsen blev passeret ulovligt.*
2. *Kan en medlemsstat ikke ¶ holdes eller ikke længere holdes ansvarlig i henhold til stk. 1, og påvises det ¶ på grundlag af beviser eller indicier, der er beskrevet i de to lister, der er omtalt i artikel 22, stk. 3, at asylansøgeren - der ulovligt er rejst ind på medlemsstaternes område, eller for hvem omstændighederne ved indrejsen ikke kan fastslås - har opholdt sig i en medlemsstat i en sammenhængende periode på mindst fem måneder forud for indgivelsen af ansøgningen om international beskyttelse, er den pågældende medlemsstat ansvarlig for at behandle ansøgningen om international beskyttelse.*

Har asylansøgeren ¶ opholdt sig i flere medlemsstater i perioder på mindst fem måneder, er den medlemsstat, hvor vedkommende senest har haft et sådant ophold, ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.

Artikel 15

Indrejse med visumfritagelse

1. *Rejser* en tredjelandstatsborger eller statsløs || ind i en medlemsstat, hvor **vedkommende** er fritaget for visumpligt, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.
2. Princippet i stk.1 finder ikke anvendelse, hvis tredjelandstatsborgeren eller den statsløse indgiver sin ansøgning om international beskyttelse i en anden medlemsstat, hvor **vedkommende** også er fritaget for visum til indrejse på området. I så fald er det sidstnævnte medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.

Artikel 16

Ansøgning i et internationalt transitområde i en lufthavn

Når ansøgningen om international beskyttelse indgives under transit i en lufthavns internationale transitområde i en medlemsstat af en tredjelandstatsborger eller statsløs, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen.

KAPITEL IV

DISKRETIONÆRE KLAUSULER

Artikel 17

Diskretionære klausuler

1. Uanset artikel 3, stk. 1, kan enhver medlemsstat dog, navnlig af humanitære og medlidenhedsmæssige grunde, beslutte at behandle en ansøgning om international beskyttelse, som den får forelagt af en tredjelandstatsborger eller en statsløs, selv om behandlingen af ansøgningen ikke påhviler den efter kriterierne i denne forordning, forudsat at ansøgeren giver sit samtykke.

I så fald bliver vedkommende medlemsstat den ansvarlige stat i henhold til denne forordning og påtager sig de forpligtelser, der er forbundet med dette ansvar. I givet fald underretter den den medlemsstat, der tidligere var ansvarlig, eller den medlemsstat, der gennemfører en procedure til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, eller den medlemsstat, der har modtaget en anmodning om at overtage eller tilbagetage ansøgeren, ved brug af det elektroniske kommunikationsnet DubliNet, som er oprettet i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 1560/2003.

Den medlemsstat, der bliver ansvarlig i overensstemmelse med dette stykke, skal også straks angive i Eurodac, at den har påtaget sig ansvaret, i henhold til *artikel 6, stk. 3*, i forordning (EF) nr. .../... [om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af || *forordning (EF) nr. .../... af ... om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne*].

2. Den medlemsstat, hvor en ansøgning om international beskyttelse er indgivet, og som gennemfører proceduren til fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, eller den ansvarlige medlemsstat kan når som helst anmode en anden medlemsstat om at overtage en ansøger med henblik på at sammenføre familiemedlemmer og andre slægtninge af humanitære årsager, navnlig baseret på familiemæssige eller kulturelle hensyn, selv om sidstnævnte medlemsstat ikke er ansvarlig efter kriterierne i artikel 8-12 ¶¶. De pågældende skal give deres skriftlige samtykke.

Anmodningen om overtagelse skal indeholde alle de oplysninger, som den anmodende medlemsstat råder over, som kan gøre det muligt for den anmodede medlemsstat at vurdere situationen.

Den anmodede medlemsstat foretager den kontrol, der er nødvendig for at verificere de anførte humanitære årsager, og skal tage stilling til anmodningen senest to måneder efter forelæggelsen. En afgørelse om afslag på anmodningen skal begrundes.

Hvis den anmodede medlemsstat accepterer at behandle asylansøgningen, overgår ansvaret for behandlingen af ansøgningen til denne stat.

KAPITEL V

DEN ANSVARLIGE MEDLEMSSTATS FORPLIGTELSER

Artikel 18

Den ansvarlige medlemsstats forpligtelser

1. Den medlemsstat, der efter denne forordning er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, er forpligtet til:
 - a) på de betingelser, der er fastsat i artikel 21, 22 og 28, at overtage en asylansøger, der har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat
 - b) på de betingelser, der er fastsat i artikel 23, 24 og 28, at tilbagetage en asylansøger, hvis ansøgning er under behandling, og som har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat, eller som opholder sig på en anden medlemsstats område uden opholdstilladelse
 - c) på de betingelser, der er fastsat i artikel 23, 24 and 28, at tilbagetage en asylansøger, der har trukket sin ansøgning tilbage under behandlingen, og som har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat
 - d) på de betingelser, der er fastsat i artikel 23, 24 og 28, at tilbagetage en tredjelandstatsborger eller statsløs, hvis ansøgning der er meddelt afslag på, og som har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat, eller som opholder sig på en anden medlemsstats område uden opholdstilladelse.

2. Den ansvarlige medlemsstat skal under alle de omstændigheder, som er omhandlet i stk.1, litra a)-d), behandle eller afslutte behandlingen af den ansøgning om international beskyttelse, som ansøgeren har indgivet, i henhold til artikel 2, litra d). Når den ansvarlige medlemsstat har indstillet behandlingen af en ansøgning, efter at ansøgeren har trukket den tilbage, ophæver den afgørelsen og afslutter behandlingen af ansøgningen i henhold til artikel 2, litra d).

Artikel 19

Answarets ophør

1. *Udsteder* en medlemsstat || en opholdstilladelse til en asylansøger, overgår de i artikel 18, stk. 1, nævnte forpligtelser til den pågældende medlemsstat.
2. De i artikel 18, stk. 1, nævnte forpligtelser bortfalder, hvis den medlemsstat, som er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, når den anmodes om at overtage eller tilbagetage en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, kan fastslå, at den pågældende har forladt medlemsstaternes område i mindst tre måneder, medmindre den pågældende har en gyldig opholdstilladelse, som er udstedt af den ansvarlige medlemsstat.

En ansøgning, som indgives efter et sådant fravær, betragtes som en ny ansøgning, der medfører en ny procedure til fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

3. De i artikel 18, stk.1, litra c) og d), nævnte forpligtelser bortfalder, når den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, når den anmodes om at tilbagetage en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), kan fastslå, at den pågældende har forladt medlemsstaternes område i overensstemmelse med en afgørelse om tilbagesendelse eller udsendelse, som den har truffet efter tilbagetrækningen af eller afslaget på ansøgningen.

En ansøgning, som indgives efter en faktisk udsendelse, betragtes som en ny ansøgning, der medfører en ny procedure til fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

KAPITEL VI

PROCEDURER FOR OVERTAGELSE OG TILBAGETAGELSE

Afdeling I

Indledning af proceduren

Artikel 20

Indledning af proceduren

1. Proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig efter denne forordning, indledes, så snart en ansøgning om international beskyttelse indgives for første gang i en medlemsstat.
2. En ansøgning om international beskyttelse betragtes som indgivet på det tidspunkt, hvor en af ansøgeren indgivet formular eller en af myndighederne udfærdiget rapport er kommet den pågældende medlemsstats myndigheder i hænde. I tilfælde, hvor der ikke er tale om en skriftlig ansøgning, skal tidsrummet mellem ansøgerens hensigtserklæring og udfærdigelsen af en rapport være så kort som muligt.
3. Ved anvendelsen af denne forordning betragtes den situation, som et mindreårigt barn, der ledsager asylansøgeren, og som falder ind under definitionen af et familiemedlem i artikel 2, litra i), befinder sig i, som værende uløseligt forbundet med den situation, som barnets forælder eller værge befinder sig i, og ansvaret for denne situation påhviler den medlemsstat, som er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse fra den pågældende forælder eller værge, selv når den mindreårige ikke selv har indgivet en ansøgning, forudsat at det tjener vedkommendes tarv bedst. På samme måde behandles børn født efter asylansøgernes ankomst til medlemsstaternes område, uden at det er nødvendigt at indlede en ny procedure for overtagelse af ansvaret for dem.

4. Indgives en ansøgning om international beskyttelse til de kompetente myndigheder i en medlemsstat af en ansøger, der befinder sig på en anden medlemsstats område, påhviler afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, den medlemsstat, på hvis område asylansøgeren befinder sig. Denne medlemsstat underrettes straks af den medlemsstat, der har fået forelagt ansøgningen, og betragtes derefter i henhold til denne forordning som den medlemsstat, som ansøgningen om international beskyttelse er indgivet til.

Ansøgeren underrettes skriftligt om videresendelsen af ansøgningen og om datoen herfor.

5. Den medlemsstat, som den første ansøgning om international beskyttelse er indgivet til, skal på de i artikel 23, 24 og 28 fastsatte betingelser, og med henblik på at afslutte proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, tilbagetage en ansøger, der befinder sig i en anden medlemsstat, *hvor vedkommende* har indgivet en ny ansøgning om international beskyttelse efter at have trukket sin første ansøgning, som er indgivet i en anden medlemsstat, tilbage under proceduren til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig.

Denne forpligtelse bortfalder, når den medlemsstat, som er blevet anmodet om at afslutte proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, kan fastslå, at asylansøgeren i mellemtiden har forladt medlemsstaternes område i en periode på mindst tre måneder eller har fået udstedt en opholdstilladelse af en anden medlemsstat.

En ansøgning, som indgives efter et sådant fravær, betragtes som en ny ansøgning, der medfører en ny procedure til fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

Afdeling II

Procedurer for anmodninger om overtagelse

Artikel 21

Indgivelse af en anmodning om overtagelse

1. *Mener* en medlemsstat, som en ansøgning om international beskyttelse indgives til, || at en anden medlemsstat er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, kan den snarest muligt og under alle omstændigheder inden for en frist på tre måneder efter, at asylansøgningen er indgivet, jf. artikel 20, stk. 2, anmode sidstnævnte medlemsstat om at overtage asylansøgeren.

Fremsættes der ikke anmodning om overtagelse af en ansøger inden for fristen på tre måneder, påhviler ansvaret for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse den medlemsstat, som ansøgningen er indgivet til.

2. Den anmodende medlemsstat kan anmode om et hurtigt svar i de tilfælde, hvor ansøgningen om international beskyttelse er indgivet som følge af afslag på indrejse eller ophold, anholdelse for ulovligt ophold, forkyndelse eller gennemførelse af en udsendelsesforanstaltning, og/eller hvis asylansøgeren er frihedsberøvet.

Anmodningen skal indeholde grundene til, at et hurtigt svar er nødvendigt, samt den ønskede frist for besvarelse. Fristen skal være på mindst en uge.

3. I begge tilfælde skal anmodningen om en anden medlemsstats overtagelse ske ved hjælp af en standardformular, og der skal vedlægges de beviser eller indicier, der er beskrevet i de to lister, der er omtalt i artikel 22, stk. 3, og/eller andre relevante oplysninger fra asylansøgerens erklæring, sådan at myndighederne i den anmodede medlemsstat kan kontrollere, om den er ansvarlig efter kriterierne i denne forordning.

Reglerne for udarbejdelse af og procedurerne for fremsendelse af anmodningen vedtages i overensstemmelse med *forskriftsproceduren* i artikel 41, stk. 2.

Artikel 22

Besvarelse af en anmodning om overtagelse

1. Den anmodede medlemsstat foretager den nødvendige kontrol og skal tage stilling til anmodningen om overtagelse af ansøgeren senest to måneder efter forelæggelsen.
2. Med henblik på proceduren i denne forordning til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, anvendes der beviser og indicier.
3. Efter *forskriftsproceduren i artikel 41, stk. 2*, udarbejdes der to lister, som skal revideres med jævne mellemrum, med angivelse af, hvilke beviser og indicier der er tale om efter følgende kriterier:
 - a) Beviser:
 - i) herved forstås formelle beviser, som fastslår ansvaret i henhold til denne forordning, så længe disse beviser ikke tilbagevises af beviser på det modsatte
 - ii) medlemsstaterne skal forelægge eksempler på de forskellige typer administrative dokumenter i overensstemmelse med den typologi, der er fastlagt i listen over formelle beviser, for det i *artikel 41* omhandlede udvalg.

- b) Indicier:
- i) herved forstås sandsynliggørende oplysninger, der, selv om de kan anfægtes, i nogle tilfælde kan være tilstrækkelige afhængigt af den beviskraft, som tillægges dem
 - ii) deres beviskraft med hensyn til, hvem der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, vurderes i de enkelte sager.
4. Beviskravet bør ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for en korrekt anvendelse af denne forordning.
 5. *Foreligger* der ikke || formelle beviser, accepterer den anmodede medlemsstat, at den er ansvarlig, såfremt indiciene er sammenhængende, kan efterprøves og er tilstrækkeligt detaljerede til at fastslå ansvaret.
 6. *Har* den anmodende medlemsstat || anmodet om et hurtigt svar, jf. bestemmelserne i artikel 21, stk. 2, gør den anmodede stat alt, hvad den kan, for at overholde tidsfristen. *Kan* det undtagelsesvis || påvises, at behandlingen af en anmodning om overtagelse af en ansøger er særlig kompliceret, kan den anmodede medlemsstat svare efter den ønskede frist, men under alle omstændigheder inden for en måned. I sådanne tilfælde skal den anmodede medlemsstat inden for den oprindeligt ønskede tidsfrist meddele den anmodende medlemsstat, at den udsætter sit svar.
 7. *Er* der ikke || givet svar på anmodningen om overtagelse ved udløbet af den frist på to måneder, der er fastsat i stk. 1, og på én måned, der er fastsat i stk. 6, anses den for at være accepteret og medfører en pligt til at overtage den pågældende person, herunder en pligt til at træffe passende *modtagelsesforanstaltninger*.

Afdeling III

Procedurer for anmodninger om tilbagetagelse

Artikel 23

Indgivelse af en anmodning om tilbagetagelse

1. Når en medlemsstat, hvor der er indgivet en ny ansøgning om international beskyttelse, eller på hvis område en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), opholder sig uden opholdstilladelse, mener, at en anden medlemsstat er ansvarlig i henhold til artikel 20, stk. 5, og artikel 18, stk. 1, litra b), c) og d), kan den anmode den anden medlemsstat om at tilbagetage den pågældende.
2. *Indgives der ¶ en ny ansøgning om international beskyttelse, skal anmodningen om tilbagetagelse af den pågældende fremsættes så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder inden for **én måned** efter modtagelsen af hittet i Eurodac i overensstemmelse med *artikel 6, stk. 6*, i forordning (EF) nr. .../... [om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af *forordning (EF) nr. .../... af ... om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne*].*

Er anmodningen om tilbagetagelse af den ansøger, som har indgivet en ny ansøgning om international beskyttelse, ¶ baseret på andre beviser end oplysninger fra Eurodac-systemet, sendes den til den anmodede medlemsstat senest tre måneder fra datoen for indgivelsen af anmodningen, jf. artikel 20, stk. 2.

3. *Indgives der ¶ indgives en ny ansøgning om international beskyttelse, og hvis den anmodende medlemsstat beslutter at søge i Eurodac-systemet i overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EF) nr. .../... [om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af ¶forordning (EF) nr. .../... af ... om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne], fremsættes anmodningen om tilbagetagelse af den pågældende så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder inden for **én måned** efter modtagelsen af hittet i Eurodac i henhold til artikel 13, stk. 4, i den nævnte forordning.*

Er anmodningen om tilbagetagelse af den pågældende ¶ baseret på andre beviser end oplysninger fra Eurodac-systemet, sendes den til den anmodede medlemsstat senest tre måneder fra den dato, hvor den anmodende medlemsstat bliver klar over, at en anden medlemsstat muligvis er ansvarlig for den pågældende.

4. *Når anmodningen om tilbagetagelse af en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), ikke fremsættes inden for de frister, som er fastsat i stk. 2 og 3 i denne artikel, påhviler ansvaret for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse den medlemsstat, som ansøgningen efterfølgende er indgivet til, eller på hvis område den pågældende opholder sig uden opholdstilladelse.*
5. *Anmodningen om tilbagetagelse af ansøgeren eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), skal fremsættes ved brug af en standardformular og skal omfatte beviser eller indicier og/eller relevante elementer fra den pågældendes erklæringer, der gør det muligt for myndighederne i den anmodede medlemsstat at kontrollere, om den er ansvarlig.*

*Reglerne om beviser og indicier og fortolkningen heraf samt om udfærdigelse og fremsendelse af anmodninger vedtages efter *forskriftsproceduren* i artikel 41, stk. 2.*

Artikel 24

Besvarelse af en anmodning om tilbagetagelse

1. Den anmodede medlemsstat foretager den nødvendige kontrol og tager stilling til anmodningen om tilbagetagelse af den pågældende så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest en måned efter den dato, hvor den modtog anmodningen. Når anmodningen bygger på oplysninger fra Eurodac-systemet, sættes tidsfristen til to uger.
2. *Er der ikke || givet svar på anmodningen om tilbagetagelse ved udløbet af den frist på en måned eller to uger, der er fastsat i stk. 1, anses den for at være accepteret, hvilket medfører en pligt til at tilbagetage den pågældende , herunder til at træffe passende modtagelsesforanstaltninger.*

Afdeling IV

Proceduremæssige garantier

Artikel 25

Meddelelse af en afgørelse om overførsel

1. Når den anmodede medlemsstat accepterer at overtage eller tilbagetage en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), meddeler den anmodende medlemsstat den pågældende afgørelsen om, at vedkommende skal overføres til den ansvarlige medlemsstat, og i givet fald, at den ikke skal behandle vedkommendes ansøgning om international beskyttelse. Meddelelsen sker skriftligt på et sprog, som **ansøgeren forsår eller** med rimelighed kan formodes at forstå, og højst 15 arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af svaret fra den anmodede medlemsstat.

2. Den i stk. 1 nævnte afgørelse skal begrundes og skal indeholde en beskrivelse af de vigtigste skridt i den procedure, som har ført til afgørelsen. Den skal indeholde oplysninger om de retsmidler, som er til rådighed, og fristerne for anvendelse af disse retsmidler samt oplysninger om de personer eller enheder, der kan yde den pågældende specifik juridisk bistand og/eller repræsentation. Den ledsages af oplysninger om fristerne for gennemførelsen af overførslen og omfatter om nødvendigt oplysninger om, hvor og hvornår den pågældende skal møde op, hvis vedkommende selv tager til den ansvarlige medlemsstat. Fristerne for gennemførelsen af overførslen fastsættes således, at den pågældende har en rimelig frist til at anvende et retsmiddel, jf. artikel 26.

Artikel 26

Retmidler

1. Ansøgeren eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), har ret til effektive retsmidler i form af klage eller indbringelse for en retsinstans af de faktiske og retlige forhold i forbindelse med den afgørelse om overførsel, som er omhandlet i artikel 25.
2. Medlemsstaterne fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken den pågældende kan udøve sin ret til effektive retsmidler efter stk. 1.

Fristen skal være på mindst 10 arbejdsdage fra datoen for den i artikel 25, stk. 1, omtalte meddelelse.

3. Hvis den afgørelse om overførsel, som er omhandlet i artikel 25, påklages eller indbringes for en domstol, beslutter den myndighed, som er omhandlet i stk. 1 i denne artikel, der handler ***enten på anmodning af den pågældende person eller, i mangel af en sådan anmodning***, ex officio, så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest ***fem arbejdsdage*** fra indgivelsen af en klage eller indbringelsen for en domstol, om den pågældende kan forblive på den pågældende medlemsstats område, indtil resultatet af klagen eller indbringelsen for en domstol foreligger.
4. Der foretages ingen overførsel, før den beslutning, som er omhandlet i stk. 3, er truffet. En beslutning om ikke at tillade den pågældende at forblive på den pågældende medlemsstats område, indtil resultatet af klagen eller indbringelsen for en domstol foreligger, skal begrundes.
5. Medlemsstaterne sikrer, at den pågældende har adgang til juridisk bistand og/eller repræsentation og om nødvendigt til sproglig bistand.
6. Medlemsstaterne sikrer, at den ***nødvendige*** juridiske bistand og/eller repræsentationen ***efter anmodning*** ydes gratis, ***jf. artikel 15, stk. 3-6, i direktiv 2005/85/EF***.

Procedurene for adgang til juridisk bistand og/eller repræsentation fastsættes i national ret.

Afdeling V

Frihedsberøvelse med henblik på overførsel

Artikel 27

Frihedsberøvelse

1. Medlemsstaterne kan ikke frihedsberøve en person alene med den begrundelse, at vedkommende har ansøgt om international beskyttelse i overensstemmelse med direktiv 2005/85/EF.
2. Uanset artikel 8, stk. 2, i direktiv .../.../EF [om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne] kan medlemsstaterne, når det er nødvendigt, på grundlag af en individuel vurdering af hver sag, **■** frihedsberøve en asylansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d) *i denne forordning*, som er genstand for en afgørelse om overførsel til den ansvarlige medlemsstat, på et **■** sted, ***som ikke må være en interneringsfacilitet, dog kun hvis andre mindre indgribende foranstaltninger ikke har været effektive, og*** hvis der er **■** risiko for, at vedkommende forsvinder.
3. Ved vurderingen af, om der kan anvendes mindre indgribende foranstaltninger i forbindelse med stk. 2, tager medlemsstaterne også hensyn til alternativer til frihedsberøvelse, såsom regelmæssig rapportering til myndighederne, stillelse af økonomisk sikkerhed, en forpligtelse til at forblive på et bestemt sted eller andre foranstaltninger med henblik på at undgå risikoen for, at den pågældende forsvinder.
4. Frihedsberøvelse efter stk. 2 må kun anvendes fra det tidspunkt, hvor en afgørelse om overførsel til den ansvarlige medlemsstat er blevet meddelt den pågældende i overensstemmelse med artikel 25, og indtil den pågældende overføres til den ansvarlige medlemsstat.
5. Frihedsberøvelsen efter stk. 2 skal være så kort som mulig. Den må ikke overskride det tidsrum, der med rimelighed kan kræves for at gennemføre de administrative procedurer, der er nødvendige for gennemførelsen af overførslen.

6. Afgørelsen om frihedsberøvelse i henhold til stk. 2 træffes af en retsinstans. I hastende tilfælde kan afgørelsen træffes af administrative myndigheder, idet afgørelsen om frihedsberøvelse da skal bekræftes af en retsmyndighed inden for 72 timer regnet fra frihedsberøvelsens påbegyndelse. Hvis retsinstansen fastslår, at frihedsberøvelsen er ulovlig, løslades den pågældende straks.
7. Afgørelsen om frihedsberøvelse i henhold til stk. 2 skal træffes skriftligt og skal indeholde den faktiske og retlige begrundelse, som navnlig angiver grundene til, at der anses for at være ■ risiko for, at den pågældende forsvinder, samt varigheden af frihedsberøvelsen.

Frihedsberøvede personer underrettes straks om årsagen til frihedsberøvelsen, om dens forventede varighed og om procedurerne i henhold til national lovgivning for at opnå en prøvelse af afgørelsen om frihedsberøvelse, på et sprog, som de *forstår eller* med rimelighed forventes at forstå.

8. I alle tilfælde, hvor en person frihedsberøves i henhold til stk. 2, skal *frihedsberøvelsen* med rimelige mellemrum tages op til fornyet prøvelse af en retsinstans, enten på anmodning af den pågældende eller af retsinstansen af egen drift. Frihedsberøvelsen kan ikke forlænges unødigt.
9. Medlemsstaterne sikrer i sager om frihedsberøvelse i henhold til stk. 2 adgang til juridisk bistand og/eller repræsentation, som er gratis, hvis den pågældende ikke selv har råd til at betale omkostningerne.

Procedurerne for adgang til juridisk bistand og/eller repræsentation i sådanne sager fastsættes i national ret.

10. Mindreårige frihedsberøves ikke, medmindre det tjener deres tarv bedst, jf. *artikel 6, stk. 3*, i denne forordning, og i overensstemmelse med en særskilt undersøgelse af deres situation i henhold til artikel 11, stk. 5, i direktiv .../.../EF [om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne].

11. Uledsagede mindreårige frihedsberøves aldrig.
12. Medlemsstaterne sikrer, at asylansøgere, som frihedsberøves i overensstemmelse med denne artikel, nyder godt af det samme niveau af modtagelsesforhold for frihedsberøvede ansøgere som dem, der er fastsat i navnlig artikel 10 og 11 i direktiv .../.../EF [om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne].

Afdeling VI

Overførsler

Artikel 28

Nærmere bestemmelser og frister

1. Overførslen af ansøgeren eller af en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), fra den anmodende medlemsstat til den ansvarlige medlemsstat sker i overensstemmelse med den anmodende medlemsstats nationale ret efter samråd mellem de berørte medlemsstater, så snart det er fysisk muligt og senest seks måneder efter, at anmodningen fra en anden medlemsstat om overtagelse eller tilbagetagelse af den pågældende er accepteret, eller efter, at der er truffet endelig afgørelse om klage eller indbringelse for en domstol, hvor dette tillægges opsættende virkning i overensstemmelse med artikel 26, stk. 3.

Om nødvendigt udsteder den anmodende medlemsstat et laissez-passer til asylansøgeren, udfærdiget efter den model, der er vedtaget efter *forskriftsproceduren i artikel 41, stk. 2*.

Den ansvarlige medlemsstat underretter den anmodende medlemsstat om, at den pågældende er vel ankommet, eller at vedkommende ikke har givet møde inden for den fastsatte frist, alt efter tilfældet.

2. *Finder* overførslen ikke || sted inden for fristen på seks måneder, fritages den ansvarlige medlemsstat for sine forpligtelser til at overtage eller tilbagetage den pågældende, og ansvaret overføres så til den anmodende medlemsstat. Denne tidsfrist kan forlænges til højst et år, hvis overførslen ikke kunne gennemføres på grund af fængsling af den pågældende, eller til højst 18 måneder, hvis den pågældende forsvinder.
3. *Overføres* en person || fejlagtigt, eller en afgørelse om overførsel underkendes efter påklage, efter at overførslen er blevet gennemført, skal den medlemsstat, som har gennemført overførslen, straks tilbagetage den pågældende.
4. Kommissionen kan vedtage yderligere regler om gennemførelsen af overførsler. Disse foranstaltninger til ændring af ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved supplerung af den vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i *artikel 41, stk. 3*.

Artikel 29

Omkostningerne ved overførsler

1. De omkostninger, som er nødvendige for at overføre en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), til den ansvarlige medlemsstat, afholdes af den overførende medlemsstat.
2. Når den pågældende skal sendes tilbage til en medlemsstat som følge af en fejlagtig overførsel eller en afgørelse om overførsel, der er blevet underkendt efter påklage, efter at overførslen er blevet gennemført, er den medlemsstat, som oprindeligt gennemførte overførslen, ansvarlig for omkostningerne ved at tilbageføre den pågældende til dens område.

3. De personer, der skal overføres i henhold til denne forordning, skal ikke afholde omkostningerne ved sådanne overførsler.
4. Supplerende regler vedrørende den overførende medlemsstats pligt til at afholde omkostningerne ved overførslerne kan vedtages efter *forskriftsproceduren* i *artikel 41, stk. 2*.

Artikel 30

Udveksling af relevante oplysninger, inden overførslerne gennemføres

1. I alle tilfælde af overførsler informerer den overførende medlemsstat den modtagende medlemsstat om, hvorvidt den pågældende er egnet til overførsel. Kun personer, som er egnet til overførsel, overføres.
2. Den medlemsstat, som gennemfører overførslen, meddeler udelukkende den ansvarlige medlemsstat de personoplysninger om den ansøger, der skal overføres, som er relevante og tilstrækkelige og ikke omfatter mere, end hvad der kræves for at sikre, at de kompetente asylmyndigheder i den ansvarlige medlemsstat er i stand til at yde ansøgeren passende bistand, herunder ydelse af den nødvendige lægebehandling, og for at sikre kontinuitet i den beskyttelse og de rettigheder, som følger af denne forordning og af direktiv .../.../EF [om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne]. Oplysningerne meddeles på et tidligt tidspunkt og senest syv arbejdsdage, inden overførslen gennemføres, undtagen når medlemsstaten får kendskab til dem på et senere tidspunkt.
3. Medlemsstaterne udveksler navnlig følgende oplysninger:
 - a) kontaktoplysninger om eventuelle familiemedlemmer eller andre slægtninge i den modtagende medlemsstat

- b) når der er tale om mindreårige, oplysninger om deres uddannelsesniveau
 - c) oplysninger om ansøgerens alder
 - d) alle andre oplysninger, som den overførende medlemsstat anser for at være væsentlige med henblik på at sikre *ansøgerens* rettigheder og særlige behov.
4. Den overførende medlemsstat sender udelukkende med henblik på ydelse af sygepleje eller patientbehandling, navnlig vedrørende handicappede, ældre, gravide kvinder, mindreårige og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller anden form for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter, oplysninger om særlige behov hos den ansøger, der skal overføres, som i specifikke sager kan omfatte oplysninger om den fysiske og psykiske sundhedstilstand hos den ansøger, der skal overføres. Den ansvarlige medlemsstat sikrer, at der tages tilstrækkeligt hensyn til disse særlige behov, herunder navnlig behovet for nødvendig lægebehandling.
5. Den overførende medlemsstat sender kun den ansvarlige medlemsstat de oplysninger, som er omhandlet i stk. 4, efter at have indhentet ansøgerens og/eller dennes repræsentants udtrykkelige samtykke, eller når det er nødvendigt for at beskytte den pågældendes eller en anden persons vitale interesser i tilfælde, hvor den pågældende fysisk eller retligt ikke er i stand til at give sit samtykke. Når overførelsen er afsluttet, sletter den overførende medlemsstat straks disse oplysninger.
6. Behandlingen af helbredsmæssige personoplysninger må kun foretages af en sundhedsperson, der i henhold til national ret eller regler, som er fastsat af kompetente nationale organer, har tavshedspligt, eller af en anden person med en tilsvarende tavshedspligt. *Sådanne* sundhedspersoner og || personer, som modtager og behandler disse oplysninger, skal modtage en passende lægelig uddannelse og uddannelse vedrørende passende behandling af følsomme helbredsmæssige personoplysninger.

7. Udveksling af oplysninger i henhold til denne artikel finder kun sted mellem de myndigheder, som er meddelt Kommissionen i overensstemmelse med *artikel 34 i denne forordning* ved brug af det elektroniske kommunikationsnet "DubliNet" ¶. De myndigheder, som er meddelt i overensstemmelse med *artikel 34* i denne forordning, skal også angive, hvilke sundhedspersoner der har tilladelse til at behandle de oplysninger, som er nævnt i stk. 4 i *denne artikel*. De udvekslede oplysninger må kun anvendes til de formål, der er nævnt i stk. 2 og 4 i denne artikel.
8. For at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne vedtages der efter *forskriftsproceduren* i *artikel 41, stk. 2*, en standardformular til overførsel af de oplysninger, som kræves i henhold til denne artikel.
9. Reglerne i *artikel 33, stk. 8-12*, finder anvendelse på udveksling af oplysninger i henhold til denne artikel.

Artikel 31

Gennemførelsen af overførsler

1. *Den medlemsstat, der gennemfører en overførsel, fremmer frivillig overførsel ved at sørge for hensigtsmæssig orientering af ansøgeren.*
2. *Gennemføres overførslerne til den ansvarlige medlemsstat som kontrolleret afrejse eller under ledsagelse, sikrer medlemsstaterne, at de foretages på en human måde under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder og den menneskelige værdighed.*

Afdeling VII

Midlertidig suspension af overførsler

Artikel 32

Midlertidig suspension af overførsler

1. Når en medlemsstat står i en særligt akut situation, som påfører dens modtagelseskapacitet, asylsystem eller infrastruktur en ekstraordinært stor byrde, og når overførslen af ansøgere om international beskyttelse efter denne forordning til den pågældende medlemsstat ville kunne øge denne byrde, kan den pågældende medlemsstat anmode om, at disse overførsler suspenderes.

Anmodningen sendes til Kommissionen. Den skal begrundes og skal navnlig indeholde:

- a) en detaljeret beskrivelse af den særligt akutte situation, som påfører den anmodende medlemsstats modtagelseskapacitet, asylsystem eller infrastruktur en ekstraordinært stor byrde, herunder relevante statistikker og dokumentation
- b) en dokumenteret prognose over den sandsynlige udvikling i situationen på kort sigt
- c) en dokumenteret forklaring på den yderligere byrde, som overførslen af ansøgere om international beskyttelse efter denne forordning ville medføre for den anmodende medlemsstats modtagelseskapacitet, asylsystem eller infrastruktur, herunder relevante statistikker og anden dokumentation.

2. Når Kommissionen mener, at forholdene i en medlemsstat kan medføre et beskyttelsesniveau for ansøgere om international beskyttelse, som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten, navnlig med direktiv .../.../EF [om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne] ■ , direktiv 2005/85/EF **og direktiv 2004/83/EF**, kan den efter proceduren i stk. 4 beslutte, at alle overførsler af ansøgere efter denne forordning skal suspenderes.
3. Når en medlemsstat frygter, at forholdene i en anden medlemsstat kan medføre et beskyttelsesniveau for ansøgere om international beskyttelse, der ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, navnlig med direktiv .../.../EF [om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne] ■ , direktiv 2005/85/EF **og direktiv 2004/83/EF**, kan den anmode om, at alle overførsler af ansøgere til den pågældende medlemsstat efter denne forordning suspenderes.

*Denne anmodning rettes til Kommissionen. Den skal begrundes og skal navnlig indeholde detaljerede oplysninger om situationen i den pågældende medlemsstat, som viser en mulig uoverensstemmelse med fællesskabslovgivningen, navnlig med direktiv .../.../EF [om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne] ■ , direktiv 2005/85/EF **og direktiv 2004/83/EF**.*

4. Kommissionen kan efter at have modtaget en anmodning i henhold til stk. 1 eller 3 eller på eget initiativ i henhold til stk. 2 beslutte, at alle overførsler af ansøgere efter denne forordning til den pågældende medlemsstat skal suspenderes. En sådan beslutning træffes så hurtigt som muligt og senest en måned efter modtagelsen af en anmodning. Beslutningen om at suspendere overførslerne skal begrundes og skal navnlig indeholde:

- a) en gennemgang af alle de relevante forhold i den medlemsstat, til hvilken overførslerne i givet fald vil blive suspenderet
 - b) en gennemgang af, hvilken indvirkning suspensionen af overførslerne kan få på de andre medlemsstater
 - c) den foreslåede dato, hvor suspensionen af overførslerne *ville* træde i kraft
 - d) eventuelle særlige betingelser i forbindelse med suspensionen
 - e) ***angivelser af foranstaltninger, benchmarks og tidsplaner, der skal fastlægges for at kunne vurdere fremskridtene hen imod en afhjælpning af de forhold, der er identificeret under litra a).***
5. Kommissionen underretter Rådet og medlemsstaterne om beslutningen om at suspendere alle overførsler af ansøgere efter denne forordning til den pågældende medlemsstat. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens beslutning for Rådet inden for en frist på en måned fra modtagelsen af underretningen. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden beslutning inden for en måned efter den dato, hvor en medlemsstat indbragte beslutningen for Rådet.
 6. Efter Kommissionens beslutning om at suspendere overførslerne til en medlemsstat er de andre medlemsstater, hvor de ansøgere, hvis overførsler er blevet suspenderet, opholder sig, ansvarlige for behandlingen af de pågældendes ansøgninger om international beskyttelse.

Beslutningen om at suspendere overførslerne til en medlemsstat tager behørigt hensyn til behovet for at sikre beskyttelsen af mindreårige og af familiens enhed.
 7. En beslutning om at suspendere overførslerne til en medlemsstat i henhold til stk. 1 begrundes ydelsen af støtte til nødforanstaltninger som omhandlet i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF¹, efter at den pågældende medlemsstat har anmodet om støtte.

¹ EUT L 144 af 6.6.2007, s. 1.

8. *I de i stk. 1-3 omhandlede tilfælde skal den pågældende medlemsstat tage effektive og rettidige skridt til at afhjælpe de forhold, der førte til den midlertidige suspension af overførslerne.*
9. Overførslerne kan suspenderes i en periode på højst seks måneder. Når grundene til foranstaltningerne stadig foreligger efter seks måneder, kan Kommissionen på anmodning af den pågældende medlemsstat som omhandlet i stk. 1 eller på eget initiativ beslutte at forlænge anvendelsen af foranstaltningerne i en yderligere periode på seks måneder. *De i stk. 5 anførte bestemmelser* finder *ligeledes* anvendelse.
10. Intet i denne artikel skal fortolkes således, at det giver medlemsstaterne mulighed for at fravige deres generelle pligt til at træffe alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af fællesskabslovgivningen om asyl, navnlig denne forordning, direktiv .../.../EF [om minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne] og direktiv 2005/85/EF.
11. *Kommissionen forelægger efter proceduren i traktatens artikel 251 Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til instrumenter, som skal være bindende for alle medlemsstater og have til formål at yde effektiv støtte til de medlemsstater, hvis nationale systemer er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres, især på grund af deres geografiske eller demografiske situation. Disse instrumenter skal træde i kraft senest den 31. december 2011 og under alle omstændigheder omfatte*
- a) *udstationering under det europæiske asylstøttekontors auspicer af embedsmænd fra andre medlemsstater, som skal bistå de medlemsstater, der er udsat for særligt pres, og hvor ansøgerne ikke kan sikres en tilstrækkelig beskyttelsesstandard*

- b) en plan for omfordeling af personer under international beskyttelse fra medlemsstater, der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres, til andre medlemsstater, i samråd med De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge og med sikkerhed for, at omfordelingen finder sted efter ikke-diskriminerende, gennemsigtige og entydige regler.*
- 12. Denne artikel ophører med at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor de i artikel 11 anførte instrumenter træder i kraft, og senest fra den 31. december 2011.*
- 13. Som led i den i artikel 42 omtalte kontrol og evaluering undersøger Kommissionen, hvorledes denne artikel er blevet anvendt, og aflægger rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 30. juni 2011. I sin rapport fremlægger Kommissionen en vurdering af, om det er berettiget at videreføre anvendelsen af denne artikel efter den 31. december 2011. Skønner Kommissionen dette hensigtsmæssigt, forelægger den et forslag herom for Europa-Parlamentet og Rådet efter proceduren i traktatens artikel 251.*

KAPITEL VII

ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE

Artikel 33

Udveksling af oplysninger

1. Hver medlemsstat meddeler enhver anden medlemsstat, der anmoder herom, de personoplysninger om asylansøgeren, som er relevante og tilstrækkelige og ikke omfatter mere, end hvad der kræves for:
 - a) at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse
 - b) at behandle ansøgningen om international beskyttelse
 - c) at gennemføre enhver forpligtelse efter denne forordning.
2. De oplysninger, der er nævnt i stk. 1, må kun vedrøre:
 - a) asylansøgerens og dennes eventuelle familiemedlemmers identitet (efternavn, fornavn, evt. tidligere navn, kaldenavn eller pseudonym, (nuværende og tidligere) nationalitet, fødselsdato og fødested)
 - b) identitetspapirer og rejsedokumenter (referencenumre, gyldighedsperiode, udstedelsesdato, udstedende myndighed, udstedelsessted osv.)

- c) øvrige oplysninger, der er nødvendige for at fastslå ansøgerens identitet, herunder fingeraftryk, der behandles efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. .../... [om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af || *forordning (EF) nr. .../... af ... om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne*]
 - d) opholdssteder og rejseruter
 - e) opholdstilladelser eller visa udstedt af en medlemsstat
 - f) stedet, hvor ansøgningen er indgivet
 - g) *datoen* for en eventuel indgivelse af en tidligere ansøgning om international beskyttelse, dato for indgivelse af den aktuelle ansøgning, status over sagsbehandlingen og eventuelt indholdet af den trufne afgørelse.
3. Den ansvarlige medlemsstat kan desuden, når det er nødvendigt for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, anmode en anden medlemsstat om at meddele de grunde, som asylansøgeren har fremført for sin ansøgning, og i givet fald grundene til medlemsstatens afgørelse i sagen. Den adspurgte medlemsstat kan nægte at efterkomme anmodningen, hvis fremsendelsen af disse oplysninger vil kunne skade medlemsstatens væsentlige interesser eller beskyttelsen af den pågældendes eller andres frihedsrettigheder og grundlæggende rettigheder. Under alle omstændigheder er det en betingelse for udlevering af oplysningerne, at den adspurgte medlemsstat indhenter skriftligt samtykke fra ansøgeren om international beskyttelse. I så fald skal ansøgeren vide, hvilke oplysninger vedkommende giver sit samtykke til.

4. Enhver anmodning om oplysninger må kun sendes i forbindelse med en individuel ansøgning om international beskyttelse. Den skal begrundes, og når den har til formål at kontrollere opfyldelsen af et kriterium, der kan medføre, at den adspurgte medlemsstat pålægges ansvaret, skal det oplyses, hvilket indicium, herunder relevante oplysninger fra pålidelige kilder om asylansøgers metoder ved indrejse på medlemsstaternes område, eller hvilken detaljeret og verificerbar oplysning i ansøgerens erklæringer den er baseret på. Sådanne relevante oplysninger fra pålidelige kilder er i sig selv ikke tilstrækkelige til at fastlægge, hvilken medlemsstat der er ansvarlig og kompetent i henhold til denne forordning, men de kan bidrage til vurderingen af andre indicier vedrørende den enkelte asylansøger.
5. Den adspurgte medlemsstat skal svare inden for en frist på fire uger. Enhver forsinkelse i besvarelsen skal begrundes behørigt. Hvis de undersøgelser, som er foretaget af den adspurgte medlemsstat, der ikke overholdt fristen, resulterer i oplysninger, som viser, at den er ansvarlig, kan den pågældende medlemsstat ikke påberåbe sig udløbet af fristen i artikel 21 og 23 som grund til at nægte at efterkomme anmodningen om overtagelse eller tilbagetagelse.
6. Udvekslingen af oplysninger sker på foranledning af en medlemsstat og kan kun finde sted mellem myndigheder, som hver medlemsstat har udpeget og meddelt Kommissionen i overensstemmelse med *artikel 34, stk. 1*.
7. De udvekslede oplysninger må kun anvendes til de formål, der er nævnt i stk. 1. De må alt efter deres art og den modtagende myndigheds kompetence kun meddeles de myndigheder og retsinstanser i hver medlemsstat, der har til opgave:
 - a) at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse

- b) at behandle ansøgningen om international beskyttelse
 - c) at gennemføre enhver forpligtelse, der følger af efter denne forordning.
8. Den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, påser, at de er korrekte og ajourførte. Viser det sig, at den pågældende medlemsstat har meddelt urigtige oplysninger eller oplysninger, som ikke burde have været meddelt, underrettes modtagermedlemsstaterne straks herom. De skal berigtige eller slette disse oplysninger.
9. Asylansøgeren har ret til efter anmodning at blive gjort bekendt med de behandlede oplysninger om vedkommende.

Finder asylansøgeren ¶, at bestemmelserne i denne forordning eller direktiv 95/46/EF er blevet overtrådt under behandlingen af disse oplysninger, navnlig hvis de er ufuldstændige eller urigtige, har **vedkommende** ret til at kræve, at de berigtiges eller slettes.

Den myndighed, der berigtiger eller sletter oplysningerne, underretter alt efter omstændighederne den stat, der har fremsendt oplysningerne, eller den medlemsstat, der har modtaget dem.

Asylansøgeren har ret til at anlægge sag eller indbringe en klage for de kompetente myndigheder eller domstole i den medlemsstat, som nægtede ham ret til at få indsigt i eller ret til at berigtige eller slette oplysninger om vedkommende.

10. De berørte medlemsstater registrerer i den pågældendes individuelle sagsakter og/eller i et register fremsendelsen og modtagelsen af de udvekslede oplysninger.
11. De udvekslede oplysninger opbevares ikke længere, end det er nødvendigt af hensyn til formålet med deres udveksling.

12. *Behandles* oplysningerne hverken || ved hjælp af edb eller er eller vil *de ikke* blive indført i et register, skal hver medlemsstat træffe passende foranstaltninger til at sikre overholdelsen af denne artikel og sørge for effektiv kontrol.

Artikel 34

Kompetente myndigheder og ressourcer

1. Hver medlemsstat skal straks meddele Kommissionen, hvilke specifikke myndigheder der har ansvaret for gennemførelsen af de forpligtelser, der følger af denne forordning, og eventuelle ændringer vedrørende disse myndigheder. De skal sørge for, at disse myndigheder har tilstrækkelige ressourcer til at opfylde deres opgaver, herunder besvarelsen af anmodninger om oplysninger, overtagelse og tilbagetagelse af asylansøgere inden for de fastsatte frister.
2. Kommissionen offentliggør en konsolideret liste over de myndigheder, som er nævnt i stk. 1, i Den Europæiske Unions Tidende. Når der er ændringer til denne, offentliggør Kommissionen en gang om året en ajourført konsolideret liste.
3. De myndigheder, som er nævnt i stk. 1, skal modtage den nødvendige uddannelse vedrørende anvendelsen af denne forordning.
4. Der skal efter *forskriftsproceduren* i *artikel 41, stk. 2*, fastsættes regler vedrørende indførelsen af sikre elektroniske transmissionskanaler mellem de i stk. 1 nævnte myndigheder til fremsendelse af anmodninger, svar og al skriftlig korrespondence og til at sikre, at afsenderne automatisk modtager et elektronisk bevis for modtagelsen.

Artikel 35

Administrative aftaler

1. Medlemsstaterne kan indbyrdes indgå bilaterale administrative aftaler om de nærmere regler for gennemførelsen af denne forordning for at lette dens gennemførelse og gøre den mere effektiv. Disse aftaler kan vedrøre:
 - a) udveksling af forbindelsesofficerer
 - b) forenkling af procedurene og nedbringelse af fristerne for fremsendelse og behandling af anmodninger om overtagelse og tilbagetagelse af asylansøgere.
2. Kommissionen underrettes om de aftaler, der er nævnt i stk. 1. Den godkender de aftaler, der er nævnt i stk. 1, litra b), efter at have kontrolleret, at de ikke strider mod denne forordning.

KAPITEL VIII

Forlig

Artikel 36

Forlig

1. Når medlemsstaterne ikke kan løse deres uoverensstemmelser om spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning, kan de benytte sig af forligsproceduren i stk. 2.

2. Forligsproceduren indledes efter anmodning fra en af de medlemsstater, som der er uoverensstemmelse mellem, stilet til formanden for det udvalg, der er nedsat ved *artikel 41*. Ved at acceptere at anvende forligsproceduren forpligter de pågældende medlemsstater sig til at tage størst muligt hensyn til den løsning, der foreslås.

Formanden for udvalget udpeger tre medlemmer af udvalget, der repræsenterer tre medlemsstater, som ikke er part i sagen. Ekspertene modtager skriftligt eller mundtligt parternes argumenter og foreslår efter rådslagning en løsning inden for en frist på en måned, om nødvendigt efter afstemning.

Formanden for udvalget eller *dennes* stedfortræder leder drøftelserne. **Formanden** kan give udtryk for sin holdning, men deltager ikke i afstemningen.

Uanset om parterne godkender eller afviser løsningen, er den endelig og kan ikke revideres.

KAPITEL IX

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 37

Sanktioner

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ethvert misbrug af oplysninger, som behandles i overensstemmelse med denne forordning, pålægges sanktioner, herunder administrative og/eller strafferetlige sanktioner i overensstemmelse med national ret, som er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning.

Artikel 38

Overgangsforanstaltninger

Når asylansøgningen er indgivet efter den dato, der er nævnt i *artikel 45, stk. 2*, tages der dog hensyn til de forhold, der kan medføre, at en medlemsstat er ansvarlig i medfør af bestemmelserne i denne forordning, selv om de ligger forud for denne dato, bortset fra de forhold, der er nævnt i artikel 14, stk. 2.

Artikel 39

Beregning af frister

De frister, som er fastsat i denne forordning, beregnes på følgende måde:

- a) såfremt en frist, der er udtrykt i dage, uger, måneder eller år, skal regnes fra det tidspunkt, hvor en begivenhed indtræffer, eller en handling foretages, medregnes den dag, hvor begivenheden indtræffer, eller handlingen foretages, ikke ved beregningen af fristen
- b) en frist, der er udtrykt i uger, måneder eller år, udløber ved udgangen af den dag, der i fristens sidste uge, måned eller år er samme ugedag eller dag i måneden som den dag, hvor den begivenhed er indtruffet, eller den handling er foretaget, fra hvilken fristen regnes. Såfremt den dag, på hvilken en tidsfrist, der er udtrykt i måneder eller år, ville udløbe, ikke forekommer i fristens sidste måned, udløber fristen med udgangen af månedens sidste dag
- c) ved beregningen af fristerne medregnes lovbestemte fri- og helligdage, lørdage og søndage.

Artikel 40

Territorialt anvendelsesområde

For så vidt angår Den Franske Republik finder bestemmelserne i denne forordning kun anvendelse på Den Franske Republiks europæiske område.

Artikel 41

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, *jf. dennes artikel 8*.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, *jf. dennes artikel 8*.

Artikel 42

Kontrol og evaluering

Senest tre år efter den dato, der er anført i *artikel 45, stk. 1, og uden at det berører artikel 32, stk. 13*, aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning og foreslår i givet fald de nødvendige ændringer. Medlemsstaterne sender senest seks måneder inden denne dato Kommissionen alle oplysninger, der er relevante for udarbejdelsen af denne rapport.

Efter at have fremlagt denne rapport aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning, samtidig med at den fremlægger de rapporter om anvendelsen af Eurodac, der er nævnt i artikel 28 i forordning (EF) nr. .../... [om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af || *forordning (EF) nr. .../... af ... om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne*].

Artikel 43

Statistikker

Medlemsstaterne meddeler i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse¹, Kommissionen (Eurostat) statistikker om anvendelsen af denne forordning og forordning (EF) nr. 1560/2003.

Artikel 44

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 343/2003 ophæves.

Artikel 11, stk. 1, og artikel 13, 14 og 17 i || forordning (EF) nr. 1560/2003 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning eller de ophævede artikler gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

¹ EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23.

Artikel 45

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den finder anvendelse på ansøgninger om international beskyttelse, der indgives fra og med den første dag i den sjette måned efter forordningens ikrafttræden, og fra den dato finder den anvendelse på alle anmodninger om overtagelse eller tilbagetagelse af asylansøgere, uanset hvornår ansøgningen er indgivet. Afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet inden denne dato, sker efter kriterierne i forordning (EF) nr. 343/2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten ||.

Udfærdiget i ||

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Bilag I

Ophævet forordning med ændringer (jf. artikel 44)

Rådets forordning (EF) nr. 343/2003
(EUT L 50 af 25.2.2003)

Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 kun artikel 11, stk. 1, og artikel 13, 14 og
(EUT L 222 af 5.9.2003) 17

Bilag II

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 343/2003	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, litra a)	Artikel 2, litra a)
Artikel 2, litra b)	Udgår
Artikel 2, litra c)	Artikel 2, litra b)
Artikel 2, litra d)	Artikel 2, litra c)
Artikel 2, litra e)	Artikel 2, litra d)
Artikel 2, litra f)	Artikel 2, litra e)
Artikel 2, litra g)	Artikel 2, litra f)
-	Artikel 2, litra g)
Artikel 2, litra h)-k)	Artikel 2, litra h)-k)
-	Artikel 2, litra l)
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 2	Artikel 17, stk. 1
Artikel 3, stk. 3	Artikel 3, stk. 3
Artikel 3, stk. 4	Artikel 4, stk. 1, indledningen
-	Artikel 4, stk. 1, litra a)-g)
-	Artikel 4, stk. 2 og 3
Artikel 4, stk. 1-5	Artikel 20, stk. 1-5
-	Artikel 20, stk. 5, tredje afsnit
-	Artikel 5
-	Artikel 6
Artikel 5, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 7, stk. 2
-	Artikel 7, stk. 3
Artikel 6, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
-	Artikel 8, stk. 3
Artikel 6, stk. 2	Artikel 8, stk. 4
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	Artikel 13
Artikel 10	Artikel 14
Artikel 11	Artikel 15
Artikel 12	Artikel 16

Artikel 13	Artikel 3, stk. 2
Artikel 14	Artikel 12
Artikel 15, stk. 1	Artikel 17, stk. 2, første afsnit
Artikel 15, stk. 2	Artikel 11, stk. 1
Artikel 15, stk. 3	Artikel 8, stk. 2
Artikel 15, stk. 4	Artikel 17, stk. 2, fjerde afsnit
Artikel 15, stk. 5	Artikel 8, stk. 5, og artikel 11, stk. 2
Artikel 16, stk. 1, litra a)	Artikel 18, stk. 1, litra a)
Artikel 16, stk. 1, litra b)	Artikel 18, stk. 2
Artikel 16, stk. 1, litra c)	Artikel 18, stk. 1, litra b)
Artikel 16, stk. 1, litra d)	Artikel 18, stk. 1, litra c)
Artikel 16, stk. 1, litra e)	Artikel 18, stk. 1, litra d)
Artikel 16, stk. 2	Artikel 19, stk. 1
Artikel 16, stk. 3	Artikel 19, stk. 2, første afsnit
-	Artikel 19, stk. 2, andet afsnit
Artikel 16, stk. 4	Artikel 19, stk. 3
	Artikel 19, stk. 3, andet afsnit
Artikel 17	Artikel 21
Artikel 18	Artikel 22
Artikel 19, stk. 1	Artikel 25, stk. 1
Artikel 19, stk. 2	Artikel 25, stk. 2, og artikel 26, stk. 1
-	Artikel 26, stk. 2-6
Artikel 19, stk. 3	Artikel 28, stk. 1
Artikel 19, stk. 4	Artikel 28, stk. 2
-	Artikel 28, stk. 3
Artikel 19, stk. 5	Artikel 28, stk. 4
Artikel 20, stk. 1, indledningen	Artikel 23, stk. 1
-	Artikel 23, stk. 2
-	Artikel 23, stk. 3
-	Artikel 23, stk. 4
Artikel 20, stk. 1, litra a)	Artikel 23, stk. 5, første afsnit
Artikel 20, stk. 1, litra b)	Artikel 24, stk. 1
Artikel 20, stk. 1, litra c)	Artikel 24, stk. 2
Artikel 20, stk. 1, litra d)	Artikel 28, stk. 1, første afsnit
Artikel 20, stk. 1, litra e)	Artikel 25, stk. 1 og 2, artikel 26, stk. 1, artikel 28, stk. 1, andet og tredje afsnit
Artikel 20, stk. 2	Artikel 28, stk. 2
Artikel 20, stk. 3	Artikel 23, stk. 5, andet afsnit

Artikel 20, stk. 4	Artikel 28, stk. 4
-	Artikel 27
-	Artikel 29
-	Artikel 30
-	<i>Artikel 32</i>
Artikel 21, stk. 1-9	<i>Artikel 33</i> , stk. 1-9, første til tredje afsnit
	<i>Artikel 33</i> , stk. 9, fjerde afsnit
Artikel 21, stk. 10-12	<i>Artikel 33</i> , stk. 10-12
Artikel 22, stk. 1	<i>Artikel 34</i> , stk. 1
-	<i>Artikel 34</i> , stk. 2
-	<i>Artikel 34</i> , stk. 3
Artikel 22, stk. 2	<i>Artikel 34</i> , stk. 4
Artikel 23	<i>Artikel 35</i>
Artikel 24, stk. 1	Udgår
Artikel 24, stk. 2	<i>Artikel 38</i>
Artikel 24, stk. 3	Udgår
Artikel 25, stk. 1	<i>Artikel 39</i>
Artikel 25, stk. 2	Udgår
Artikel 26	<i>Artikel 40</i>
artikel 27, stk. 1 og 2	<i>Artikel 41</i> , stk. 1 og 2
Artikel 27, stk. 3	Udgår
Artikel 28	<i>Artikel 42</i>
Artikel 29	<i>Artikel 45</i>
-	<i>Artikel 36</i>
-	<i>Artikel 37</i>
-	<i>Artikel 43</i>
-	<i>Artikel 44</i>
Forordning (EF) nr. 1560/2003	Denne forordning
Artikel 11, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 13, stk. 1	Artikel 17, stk. 2, første afsnit
Artikel 13, stk. 2	Artikel 17, stk. 2, andet afsnit
Artikel 13, stk. 3	Artikel 17, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 13, stk. 4	Artikel 17, stk. 2, første afsnit
Artikel 14	<i>Artikel 36</i>
Artikel 17, stk. 1	Artikel 9, artikel 10, artikel 17, stk. 2, første afsnit
Artikel 17, stk. 2	<i>Artikel 33</i> , stk. 3